

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, Sive Institutiones & Praxes Tum Vitæ, tum Officii Pastoralis

Musart, Charles

Monachii, 1654

VI. Quibus neganda sepultura in loco sacro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41616

*Quibus neganda sepultura iuxta Sacros
Canones.*

Primò. Nemini concedes, qui Ba-
ptismum vel fluminis, vel saltem
sanguinis, re ipsâ non acceperit; ne-
quidem infanti Christianorum mor-
tuo absque Baptismo, nisi fortè ad-
huc esset in visceribus maternis, tunc
enim censeretur adhuc quasi pars
matris, ideòque cum illâ sepeliri pos-
set. Si dubitas de valore Baptismi,
ob materiam, vel formam dubiam, vel
an infans viueret, cum baptizaretur;
remanente dubio sepeliri potest in fa-
uorem Baptismi: alioqui sepulturâ
non baptizati violatur locus sacer, ex-
tractòque cadauere, si pars eius super-
sit, reconciliandus est.

Secundò. Arcebis Apostatas à Fi-
de, Schismaticos, verè Hæreticos, eo-
rùmque Fautores, si impœnitentes
mortui sint.

Ter-

Tertiò. Ratione excommunicationis maioris hæc obserua iuxta Canones: si mortuus est quicumque excommunicatus vitandus, vt sunt excommunicati nominatim, & percussores alicuius Clerici; quamuis dederit signa pœnitentiæ ante mortem, ne sepelias, nisi sit absolutus, vel absolnatur ab excommunicatione ab eo, penes quem ea est potestas; alioquin, violatur locus sacer, vt iam dictum est de non baptizatis. Quoad excommunicatos autem toleratos aliqui censent, posse communicare cum aliis in loci sacri sepulturâ: Dubitaret tamen aliquis; quia hoc facto videretur impensus illis fauor. Interdictos nominatim, aut in loco interdicto mortuos, etsi pœnitentes mortui sint, ne sepelias; nisi similiter relaxatâ pœnâ per legitimum Superiorem.

Quartò. Caueas sepelire mortuum in ipso duello, saltem si in loco occubuerit; quantumuis signa pœnitentiæ

248 *Institutionum Pastoralium*
tix ediderit ; id enim prohibet spe-
cialiter Tridentinum, in detestationem
tam perniciosi criminis.

Quintò. Præter suprâ dictos etiam
excludes illos, qui ex desperatione, vel
irâ voluntariâ sibi mortem intulerint
nisi antequam exspirarent, pæniten-
tiæ signa ediderint, aut nisi prudenter
putentur fuisse alieni à mente. Idem
age cum iis, qui moriendo blasphem-
as voces emisissent: nisi similiter fe-
cerint à mente alienati, aut per inad-
uertentiam ; aut nisi pænituerint, an-
tequam animam efflarent.

Sextò. Priuatis sepulturâ eos, de
quibus publicè constat, intra annum
non fuisse confessos, aut ad Pascha
non communicâsse absque causâ pro-
babili, aut nisi ante mortem pænitue-
rint.

Denique generatim neminem ad-
mittes, de quo publicè constet, mor-
tuum in statu peccati mortalis. Quo-
ties autem in particulari dubium erit
crimen,

crimen, vel factum, ob quod Canones negant sepulturam, referes ad Episcopum; cùm hæc res sit grauis.

Aduerte autem, eum, qui est sepultus, cùm per Canones non posset, exhumandum esse, nisi maiora mala timeantur: de quâ re consulendus Episcopus, præsertim circa cadauera Hæreticorum; de quibus numero sequenti. Interim hîc obiter monendus es.
1. ne ignotos sepelias, priusquàm probabilia indicia habeas vixisse Catholicos. 2. si quisunque mactatus iaceat, ne prius terræ mandes, quàm Magistratus de factâ cæde fuerit conscius; id enim postulat Ordo, & Ratio Juris.

NVM: VII.

Quid igitur agendum cum Hæreticis sepultis?

Peculiaris est hæc difficultas in his locis, & similibus, vbi promiscuè Hæretici cum Catholicis vi-

L 5

uere